

Patron

Pułkownik pil. obs. Bernard ADAMECKI syn rolnika Bernarda Adameckiego i Józefiny z domu Kijonka urodził się 12 lipca 1897 roku w Markłowicach Dolnych na Śląsku Cieszyńskim gdzie uczęszczał do szkoły powszechnej, a od 1912 r. do seminarium nauczycielskiego w Bobrku. Zdał maturę w lipcu 1916. Od jesieni 1916 r. brał udział w I wojnie światowej w szeregach Armii Monarchii Austro-Węgierskiej, walcząc na froncie rosyjskim i bałkańskim. W 1917 r. ukończył Szkołę Oficerów Rezerwy Piechoty. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w listopadzie 1918 r. wstąpił do odrodzonego Wojska Polskiego. Dowodził polskimi wojskami podczas walk z Czechami o Śląsk Cieszyński gdzie był trzykrotnie ranny. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. W 1920 r. na własną prośbę został przeniesiony do lotnictwa gdzie po ukończeniu Niższej Szkoły Pilotów w Bydgoszczy został pilotem 6 Eskadry w Krakowie. Od 1924 r. dowodził eskadrami w Szkole Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie i 3 Pułku Lotniczym w Poznaniu. Tam też w latach 1933-1934 r. dowodził 35 Eskadrą Liniową, a w latach 1934-1936 r. stał na czele 33 Eskadry Towarzyszącej. W okresie międzywojennym służył również w Wyższej Szkole Lotniczej w warszawskim Rembertowie jako wykładowca. Przed wybuchem II wojny światowej przeszedł do Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w Warszawie. W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. był szefem sztabu Dowództwa Lotnictwa Armii „Modlin”. Pod koniec września 1939 r. wzięty do niewoli niemieckiej, został wkrótce zwolniony na skutek starań rodziny. Na przełomie 1939/1940 r. zaangażował się w działalność konspiracyjną w Związku Walki Zbrojnej (ZWZ). Na początku 1940 r. zorganizował i stanął na czele Szefostwa Lotnictwa, działającego w ramach Oddziału V Łączności, a następnie Oddziału III Operacyjno-Szkoleniowego Komendy Głównej ZWZ/AK. W latach 1940-1944 zorganizował przyjęcie kilkuset zrzutów alianckich na terenie okupowanej Polski. Podczas Powstania Warszawskiego KG AK, Oddział III (Operacyjno-Szkoleniowy), szef Wydziału Lotnictwa ps. "Parasol". Przebył szlak bojowy: Wola - Stare Miasto - kanały - Śródmieście. Po kapitulacji Powstania Warszawskiego jeniec niemieckich obozów, Oflag 344 Lamsdorf, następnie Oflagu II C Woldenberg, w którym doczekał wyzwolenia. Po wyzwoleniu z obozu powrócił do kraju i od sierpnia 1945 r. rozpoczął służbę w Ludowym Wojsku Polskim. Najpierw został dublerem radzieckiego komendanta Wojskowej Szkoły Pilotów w Dęblinie, a następnie dublerem komendanta Wojskowej Szkoły Technicznej w Boernerowie. Dzisiejszej dzielnicy Warszawy - Bemowo. Pod koniec 1946 objął funkcję komendanta tej uczelni, tym samym

zapisując się na trwale w historii szkolenia służby inżynieryjno-lotniczej. Miał być awansowany do stopnia generała brygady, ale ze względu na kłopoty zdrowotne w grudniu 1949 został przeniesiony do rezerwy i jednocześnie odszedł na emeryturę. 21 października 1950 roku został aresztowany w szpitalu oraz oskarżony o szpiegostwo i spiskowanie przeciwko Polsce Ludowej. Podczas brutalnego przesłuchania był torturowany, pod jego wpływem przyznał się do rzekomej winy. W więzieniu próbował popełnić samobójstwo, nie mogąc pogodzić się z narzuconą mu rolą. 13.05.1952 r., w procesie „grupy kierowniczej konspiracji Wojsk Lotniczych” został skazany przez Najwyższy Sąd, na karę śmierci mimo żądań przez prokuratora długoletniego więzienia. W dniu 7 sierpnia 1952 r. został stracony w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Posiada symboliczny grób w „Kwaterze na Łączce” na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie. 27 kwietnia 1956 r. dokonano Jego rehabilitacji.

Płk pil. obs. Barnard ADAMECKI został uhonorowanym orderami i odznaczeniami: Krzyż Złoty Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Srebrny Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Order Krzyża Grunwaldu III klasy, Krzyż Walecznych – dwukrotnie, Krzyż Partyzancki, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Armii Krajowej.

DECYZJA Nr 137/MONMINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 2019r. w sprawie nadania imienia patrona

Centrum Szkolenia Inżynieryjno-Lotniczego